

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 239
din 13.05.2015

Dosar nr: 743/2014

Petiția nr: 19996/12.12.2014

Petente: D N, R R, HA, G C M, T G

Reclamați: Tribunalul Călărași, Ministerul Justiției

Obiect: diferențe salariale între judecători

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural al petentelor

1.1.1. DN, Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

1.1.2. RR, Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

1.1.3. H A, Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

1.1.4. G C M, Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

1.1.5. TG, Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

I.2. Numele și sediul reclamaților

1.2.1. Tribunalul Călărași, Str. București nr. 106, Călărași, județul Călărași;

1.2.2. Ministerul Justiției, Str. Apolodor, nr. 17, sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentele se consideră discriminate prin faptul că există diferențe salariale între judecătorii Tribunalului Călărași.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2 Părțile au fost citate (filele 2-5 din dosar) pentru data de 03.02.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Prin citare s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind solicitarea restabilirii plății echitabile.

3.3. La audierea din 03.02.2015 părțile nu s-au prezentat.

3.4. S-au comunicat părților punctele de vedere depuse la dosar, fiind solicitate concluzii scrise (filele 198-200 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentelor

4.1.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 19996/12.12.2014** (fila 1 din dosar) petentele arată că în cadrul Tribunalului Călărași judecătorii beneficiază de salarii diferite, determinate de ordine ale Ministerului Justiției. Solicită restabilirea plății echitabile a judecătorilor care lucrează la aceeași instanță în aceleași condiții de muncă.

4.1.2. Prin punctul de vedere depus la dosar cu **nr. 631/30.01.2015** (fila 6 din dosar) petentele renunță la capătul de cerere privind restabilirea plății echitabile, menținând restul afirmațiilor anterioare.

Au depus la dosar înscrisuri (filele 7-12 din dosar).

4.1.3. Prin concluziile scrise depuse la dosar, înregistrate cu nr. 1583/02.03.2015 (fila 201 din dosar), petentele arată că reclamații au recunoscut că există salarii diferite, care se datorează faptului că unor judecători le-au fost recunoscute anumite drepturi de instanțele de judecată. Consideră că de la intrarea în vigoare a legii unice de salarizare hotărârile anterioare ale instanțelor nu mai trebuiau luate în considerare.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Al doilea reclamat, prin **Adresa nr. 6339/2015**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 682/02.02.2015** (filele 13-14 din dosar, al doilea exemplar filele 196-197) arată că legislația de salarizare stabilește salariile în funcție de anumite criterii, grade și coeficienți prevăzuți de lege. Petentele nu arată clar la ce diferențe de salarizare se referă, însă conform situației judecătorilor respectivi, diferența de salarizare este efectul unor soluții de instanță de judecată.

4.2.2. Primul reclamat a depus la dosar punct de vedere prin **Adresa nr. 325/28.01.2015**, înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 726/03.02.2015** (filele 15-16), în care arată că petentele beneficiază de toate sporurile. Există un număr de 4 judecători care au soluții de instanță favorabile care sunt executate silit, și pe

baza cărora al doilea reclamat a emis stabilirea drepturilor salariale pentru cei în cauză.

A depus la dosar înscrisuri (filele 17-195).

4.2.3. Prim reclamată prin concluziile scrise, înregistrate la dosar cu **nr. 1610/03.03.2015** (filele 202-207 din dosar) arată că diferențierea salarială rezultă din hotărâri de instanță obligatorii, nu din fapte de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că există diferențe salariale între judecătorii Tribunalului Călărași ca efect al unor decizii de instanță de judecată.

5.2. Colegiul director constată renunțarea petentelor la capătul de cerere privind solicitarea restabilirii plății echitabile, conform art. 14 al **Procedurii de soluționare a petițiilor și sesizărilor**.

5.3. Art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

5.4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.5. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: *„Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații*

comparabile.”). Comparabilitatea se analizează în raport cu dreptul invocat ca fiind restrâns sau înlăturat.

5.7. Colegiul director constată că privind dreptul la proprietate (salariul fiind inclus la acest drept) petenții nu se află în situație similară cu acele persoane care prin instanțe de judecată au câștigat un drept față de ei. La baza tratamentului diferit nu se află un anumit criteriu, ci sentințe judecătorești. Conform principiilor generale ale dreptului, sentințele judecătorești produc efecte doar între părți, ori petentele nu au fost părți în acele dosare prin care alte persoane au obținut anumite drepturi; se observă că prin petiție petentele exact acest lucru urmăresc.

5.8. Având în vedere aceste aspecte, faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constată renunțarea petentelor la capătul de cerere privind solicitarea restabilirii plății echitabile, conform art. 14 al **Procedurii de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

2. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 18.05.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István